

Кашіна К. С., д. е. н. Гринько Т. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ
ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА**

Особливості умов сучасного господарювання зумовлюють необхідність забезпечення високого рівня конкурентоспроможності для підприємств, оскільки лише це гарантує виживання та успішність як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках. Тому, для будь-якого підприємства є необхідним пошук інструментів, що забезпечуватимуть відповідну конкурентну позицію та ефективність діяльності. На сьогодні стає безумовним той факт, що економічне зростання та отримання конкурентних переваг можливе лише за рахунок використання досягнень науково-технічного прогресу, інновацій та ефективного менеджменту. Одним із інструментів, що допомагає вирішенню цього завдання можна вважати формування й реалізацію ефективних систем стратегічного управління інноваційним розвитком підприємства.

Конкурентоспроможність виступає як економічна категорія, що характеризує спроможність суб'єктів господарювання впливати на ринкову ситуацію у власних інтересах та здатність здійснювати діяльність, що задовольняє сучасні потреби споживачів за умов мінімізації рівня витрат [3].

Ефективна діяльність суб'єктів господарювання за умов постійно зростаючої конкуренції заснована на безперервному створенні та оновленні своїх унікальних конкурентних переваг, які реалізуються у формі інновацій [1]. Для отримання та збереження довгострокових конкурентних переваг організації у своїй діяльності повинні спиратися на нововведення, що з'являються не тільки на українському ринку, але й на закордонних; своєчасно розпізнавати й адаптуватися до змін у зовнішньому середовищі; здійснювати обмін інформацією з постачальниками, покупцями, посередниками та підприємствами у родинних галузях [2].

Таким чином, підвищення конкурентоспроможності підприємства необхідно розглядати як послідовний, систематичний довгостроковий процес, що полягає у пошуку та реалізації управлінських рішень в усіх сферах діяльності підприємства та орієнтується на інноваційний розвиток, враховуючі зміни у зовнішньому середовищі [5]. Саме система стратегічного управління інноваційним розвитком здатна забезпечити ефективність створення та реалізації конкурентних переваг, що являє собою узагальнюючу модель дій керівництва та менеджменту підприємства на основі формування та реалізації стратегії інноваційного розвитку з використання сучасних методів та критеріїв, необхідних для досягнення поставлених цілей організації та виглядає наступним чином (рис. 1)[4]:

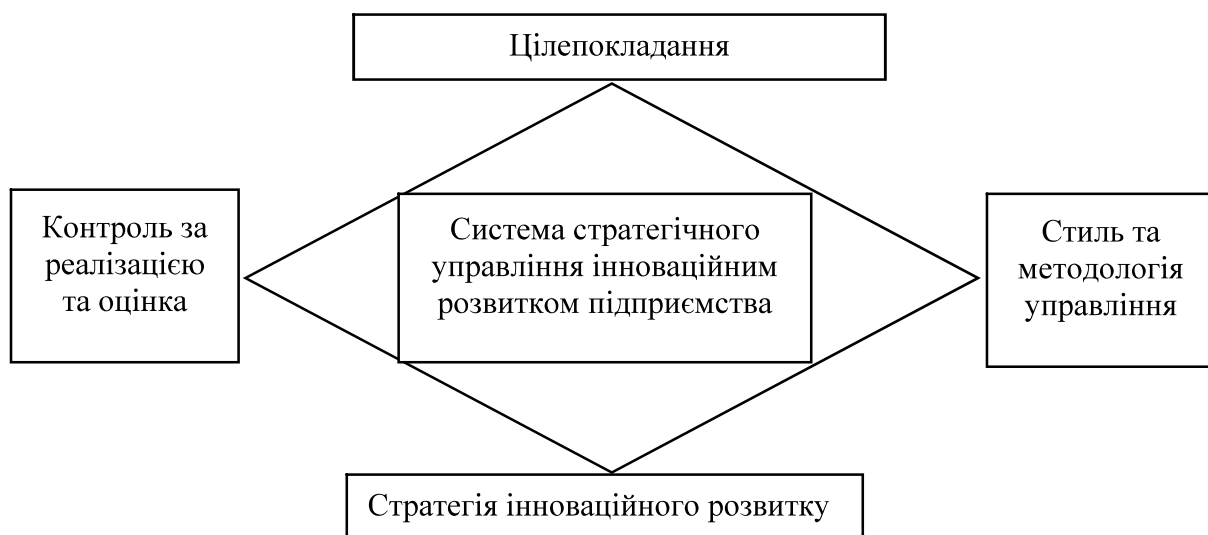

Рис. 1. Складові системи стратегічного управління інноваційним розвитком підприємства [4]

Отже, підприємство здатне розвиватися інноваційним шляхом лише за умови достатності інноваційного потенціалу, що характеризує забезпеченість інноваційного процесу ресурсами. Важливим є не лише оцінка наявності чи відсутності інноваційного потенціалу, але і його процес формування, що є передумовою для ефективного управління інноваційною діяльністю і розробки успішної інноваційної стратегії розвитку підприємства. Тому вважаємо за

доцільне, розглядати інноваційний потенціал підприємства як окрему складову системи стратегічного управління інноваційним розвитком, що передбачатиме його оцінку та аналіз, визначення можливостей його формування або підвищення, методології його ефективного розподілу, та лише на основі отриманої інформації про потенціал – формування інноваційних стратегічних цілей розвитку підприємства.

Таким чином, у сучасних умовах господарювання зростає конкурентна активність підприємств, збільшується конкурентне напруження як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках, формуються специфічні форми конкурентної боротьби. Вирішення даних проблем можливе за умов використання ефективної системи стратегічного управління інноваційним розвитком підприємства, що орієнтована на інноваційну діяльність, підвищення результативності господарювання та враховує інноваційний потенціал, цілі та швидко реагує на зміни у зовнішньому середовищі, задля досягнення довгострокових конкурентних переваг.

Список використаних джерел:

1. Гринько Т. В. Формування стратегії інноваційного розвитку підприємств: Прикладна статистика: проблеми теорії та практики. Зб. наукових праць 11, матеріали подаються в авторській редакції. – К., 2012. – 396 с.
2. Гринько Т. В. Напрями вдосконалення економічного механізму конкурентоспроможності вітчизняних підприємств: Теоретичні та прикладні аспекти підвищення конкурентоспроможності підприємств: колективна монографія у 4т./ За ред. О. А. Паршиной. – Дніпропетровськ: «Герда», 2013. – Т.2. – 334 с.
3. Шарко В. В. Конкурентоспроможність підприємства: методи оцінки, стратегії підвищення / В. В. Шарко // Науковий вісник Мукачівського державного університету. Сер. : Економіка. – 2015. – Вип. 2(2). – С. 120-126.
4. Федулова Л. І. Концептуальні засади управління інноваційним розвитком підприємства / Л. І. Федулова // Маркетинг і менеджмент інновацій – 2014. – № 2. – С. 122- 133.
5. Яковенко В. С. Методы управления инновационным развитием предприятий / В. С. Яковенко; С.-Петербург. гос. ун-т экономики и финансов. – Санкт-Петербург, 2011. – 155 с.